

ODBOŚĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz bość).

fut 3 sg odbodzie. ◇ [con 3 pl subst by odbodły.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Odepchnąć rogami [kogo, co]: Pierworodnego cielcá iego vdátność iego/ á rogi iednorożcá rogi iego/ nimi ludzie odbodzie [cornua unicornis cornus eius in ipsis populos cornupetet] záras (ná)kráie ziemie BudBib Deut 33/17.

[Przen: Co czynisz Ehey prze Bog porzuć iufz ty modły/ Czy czekałz by paćierze/ Pruską moc odbodły? StryjKron 524 (Linde).]

Formacje współrdzenne cf BOŚĆ.

MN